

391R1251

14.5.91

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING

Nr L 119/35

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 1251/91

av den 13 maj 1991

om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av ljudband i kassetter med ursprung i Japan och Sydkorea, om slutgiltigt uttag av den preliminära tullen samt om avslutning av förfarandet beträffande Hongkong

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2423/88 av den 11 juli 1988 om skydd mot dumpad eller subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska ekonomiska gemenskapen⁽¹⁾, särskilt artiklarna 9 och 12 i denna,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd i rådgivande kommittén enligt ovan nämnda förordning, och

med beaktande av följande:

A. PROVISORISKA ÅTGÄRDER

1. Kommissionen införde genom förordning (EEG) nr 3262/90⁽²⁾ en preliminär antidumpningstull på import till gemenskapen av ljudband i kassetter (nedan kallade "kassetband") enligt KN-nummer 8523 11 00 med ursprung i Japan, Sydkorea och Hongkong. Tullens giltighetstid förlängdes med en period på högst två månader genom rådets förordning (EEG) nr 578/91⁽³⁾.

B. EFTERFÖLJANDE FÖRFARANDE

2. Efter det att den preliminära antidumpningstullen införts begärde alla de exportörer som nämns med namn i förordning (EEG) nr 3262/90, samt företrädare för de klagande, möjlighet att få yttra sig hos kommissionen, vilket beviljades. Dessa samt en importör lämnade även skriftliga kommentarer angående sina synpunkter på utredningens slutsatser.
3. Kommissionen fortsatte med att inhämta och kontrollera alla de uppgifter som ansågs nödvändiga för att kunna fastställa slutsatser. I detta syfte genomfördes en kontroll på platsen hos följande exportör:
 - Hitachi Maxell, Tokyo, Japan.
4. På begäran informerades parterna om de grundläggande omständigheter och överväganden på vilkas grundval kommissionen avsåg att rekommendera

införandet av slutgiltiga tullar och ett slutgiltigt uttag av de belopp för vilka säkerhet ställts i form av en preliminär tull. Parterna beviljades också en tidsfrist inom vilken de kunde kommentera dessa uppgifter. Deras muntliga och skriftliga anmärkningar övervägdes och vid behov ändrades kommissionens slutsatser med hänsyn till dessa.

5. Som följd av förfarandets komplexa karaktär, i synnerhet den omfattande kontrollen av den stora mängd upplysningar och anförda argument som ingår i utredningen, kunde utredningen inte avslutas inom den tid som föreskrivs i artikel 7.9 a i förordning (EEG) nr 2423/88.

C. PRODUKTER SOM OMFATTAS AV UTREDNINGEN, LIKADAN PRODUKT OCH INDUSTRIN I GEMENSKAPEN

6. I sina preliminära slutsatser (punkt 9–12 i förordning (EEG) nr 3262/90) fann kommissionen att även om det finns olika modeller av kassetband med varierande längd och beläggning på bandet och utformning av kassetten, har dessa modeller samma grundläggande fysiska egenskaper, applikation, användning och distributionskanaler.
7. Denna slutsats ifrågasattes av en exportör som begärde att sådana kassetband vars band hade en beläggning av metallpigment (nedan kallade "metallkassetband") inte borde omfattas av denna utredning. Denna exportör hävdade att metallkassetband är kassetband av mycket hög kvalitet som efterfrågas av specialister och kräver en bandspelare med en särskild bandtypsväljare för att bandets kvalitet skall komma till sin rätt. Ett liknande krav kom från en importör som begärde att kassetband för automatiska telefonsvarare inte skulle omfattas av utredningen.
8. Kommissionen godtar att det finns smärre skillnader i kassetbands kvalitet eller användning, men anser att dessa skillnader uppvägs av likheten i egenskaper och funktion, som ger banden en hög grad av utbytbarhet. Kommissionen noterar i detta sammanhang att metallkassetband kan användas i bandspelare som inte har en särskild bandtypsväl-

⁽¹⁾ EGT nr L 209, 2.8.1988, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 313, 13.11.1990, s. 5.

⁽³⁾ EGT nr L 65, 12.3.1991, s. 20.

jare (vilket medför en sämre ljudkvalitet) och att kassetband för telefonsvarare kan användas på vilken bandspelare som helst för att spela in eller återge ljud. Under dessa omständigheter drar kommissionen slutsatsen att metallkassetband och standardkassetter för telefonsvarare bör omfattas av detta utredningsförfarande.

9. Rådet bekräftar ovannämnda slutsatser och likaledes att kassetband som har betydande fysiska skillnader i storlek, komponenter och användning, såsom mikrokassetter, små ändlösa kassetter för telefonsvarare, datorkassetter eller digitala ljudband (DAT), inte omfattas av detta förfarande. Vidare bekräftar rådet kommissionens slutsatser angående likadan produkt och industrin i gemenskapen som de anges i punkterna 15 och 16 (vars innehåll inte har kommenterats av de berörda parterna) i förordning (EEG) nr 3262/90.

D. NORMALVÄRDE

10. Med tanke på de definitiva slutsatserna fastställdes normalvärdet generellt på grundval av samma metoder som användes vid det preliminära fastställandet av dumpning, efter att hänsyn tagits till nya omständigheter och argument som anförts av parterna.

1. Normalvärde baserat på priserna i exportlandet

11. Enligt punkt 20 i förordning (EEG) nr 3262/90 godtog inte i samband med de preliminära slutsatserna att värdet på gratisgåvor (t.ex. kartotekskort, fotografier etc.) som erbjöds av två exportörer skulle dras av från försäljningspriset på hemmamarknaden vid fastställandet av normalvärde. De berörda exportörerna har invänt mot kommissionens preliminära slutsatser och anført att värdet på dessa gratisgåvor borde behandlas som en rabatt och som sådan dras av från försäljningspriset på hemmamarknaden.

Som tidigare anförts i de preliminära slutsatserna anser kommissionen att dessa gratisgåvor som till själva sin natur inte har något samband med den berörda produkten inte har till följd att priset sänks på kassetband på hemmamarknaden, utan är att anse som marknadsföringsutgifter, för vilka

avdrag enligt artikel 2.3 a i förordning (EEG) nr 2423/88 inte skall göras. Denna syn bekräftas av rådet.

2. Normalvärde baserat på konstruerat värde

a) *Modeller som grupperas i serier*

12. Som det förklaras i punkt 22 i förordning (EEG) nr 3262/90 fastställde kommissionen preliminärt normalvärdet för en exportör på grundval av det vägda genomsnittliga priset på serier av modeller av kassetband. Med hänsyn till den efterföljande utredningen har kommissionen numera uppfattningen att detta genomsnittliga pris inte är en pålitlig grundval för att på ett riktigt sätt kunna fastställa normalvärdet.

13. Eftersom denna efterföljande utredning fastställde att det vare sig fanns någon tillräcklig försäljning på hemmamarknaden av kassetbandsmodeller som kunde jämföras med de som såldes för export till gemenskapen, eller försäljning till priser som medgav att täckning gavs för alla skäligen allokerade kostnader, fastställdes normalvärdet på grundval av ett konstruerat värde för varje berörd modell. Detta konstruerade värde fastställdes på samma grundval som den som beskrivs i punkt 23 i förordning (EEG) nr 3262/90.

b) *OEM-försäljning (Original equipment manufacture)*

14. En exportör vidhöll sitt krav att det inte fanns några jämförbara priser, eftersom företaget inte sålde till OEM-kunder på hemmamarknaden, medan dess export till gemenskapen skedde på grundval av OEM. Denna exportör begärde följaktligen att kommissionen skulle fastställa ett konstruerat värde som innefattade en minskad vinstmarginal med tanke på jämförelse med företagets exportförsäljning på OEM-grundval, och lade fram nya fakta som stöd för sin begäran.

På grundval av dessa bevis finner kommissionen att denne sydkoreanske exportörs kunder i gemenskapen köper på OEM-grundval. De köper kassetband som tillverkats efter deras egna specifikationer (som skiljer sig i några avseenden från den sydkoreanske producentens egna specifikationer) i syfte att komplettera sin egen produktion och återförsäljer banden samtidigt som de påtar sig fullt ansvar som tillverkare av produkterna. Dessutom avspeglades den påstådda skillnaden i kvantiteten på försäljningen och prisbildningen.

Med tanke på ett slutgiltigt fastställande anser kommissionen med hänsyn till importörens begränsade kostnader (t.ex. avsaknad av tjänster efter försäljningen), att den vinst på producentens försäljning av produkter under eget varumärke som används vid beräkningen av normalvärdet bör

minskas med 50 %. Detta utgör faktiskt den skillnad som finns mellan vinsten på försäljning under eget varumärke och vinsten från OEM-försäljning, om den senare typen av försäljning hade ägt rum på Sydkoreas marknad.

Mot bakgrund av kommissionens överväganden enligt ovan bekräftar rådet kommissionens utredningsresultat och slutsatser.

c) Vinst

15. När som det förklaras i punkt 30 i förordning (EEG) nr 3262/90 vinstgivande försäljning på hemmamarknaden inte ägde rum i tillfredsställande omfattning, var det tillägg för vinst som skulle ingå i det konstruerade värdet baserat på de vägda genomsnittliga vinster som andra exportörer hade för vinstgivande försäljning på hemmamarknaden.
16. Två exportörer från Hongkong ifrågasatte det vinstmätt som kommissionen använde eftersom de ansåg att detta tal baserades på de vinster som uppnåtts av en helt integrerad producent i Hongkong, medan de själva inte var integrerade och faktiskt huvudsakligen var sysselsatta med montering av kassetband. De hävdade att en lägre vinstmarginal borde tillämpas för att beakta denna skillnad.

Under dessa omständigheter anser rådet att det är skäligt att basera vinstmättet för dessa exportörer från Hongkong på den vinst som fastställts för tillverkningen av en produkt inom samma bransch, nämligen videokassetter, inom vilken dessa exportörer hade liknande verksamhet (se rådets förordning (EEG) nr 1768/89⁽¹⁾).

E. EXPORTPRIS

17. Rådet bekräftar kommissionens utredningsresultat och slutsatser, samt de som anges i punkt 31–39 i förordning (EEG) nr 3262/90, över vilkas innehåll det inte har lämnats några vägande kommentarer från de berörda parterna.

F. JÄMFÖRELSE

18. En exportör ifrågasatte det belopp för kreditkostnader som vid fastställandet av normalvärdet drogs av från försäljningspriset på hemmamarknaden och hävdade att beloppet var lägre än företagets verkliga kostnader.

Kommissionen finner att de påstådda kreditkostnaderna delvis är relaterade till försäljning av andra produkter än kassetband och därför borde minskas i proportion till försäljningen av endast ljudkassetband, enligt artikel 2.1 i förordning (EEG) nr 2423/88.

G. DUMPNINGSMARGINAL

19. Vid en jämförelse transaktion för transaktion av normal värdena för de berörda producenternas/

exportörernas modeller sålda på hemmamarknaden med exportpriserna för jämförbara modeller, visar den slutgiltiga undersökningen av omständigheterna att det förekommer dumpning av kassetband från Japan, Sydkorea och Hongkong som säljs av åtta berörda exportörer, varvid dumpningsmarginalen är lika med det belopp varmed det fastställda normalvärdet överskrider priset för export till gemenskapen.

20. De vägda genomsnittliga dumpningsmarginalerna, uttryckta i procent av cif-priser fritt gemenskapens gräns, varierade med exportörerna enligt följande:

— Japanska exportörer:

— Fuji	64,2 %
— TDK	48,2 %
— Maxell	47 %
— Denon Columbia	44,5 %

— Sydkoreanska exportörer:

— Goldstar	9,2 %
— Sunkyong Magnetics	2,6 %

— Exportörer från Hongkong:

— Yee Keung	2,4 %
-------------	-------

21. Vad gäller Saehan Media, Sungnam, Keum Sahn Electronics (Sydkorea), Tomei Magnetics, Swire, Magnetic Enterprise och Forward Electronics (Hongkong) kunde ingen dumpning konstateras.

22. För de exportörer som inte gav sig tillkänna under utredningen, eller endast delvis samarbetade med kommissionen, fastställdes en dumpningsmarginal på grundval av föreliggande upplysningar enligt punkterna 50 och 51 i förordning (EEG) nr 3262/90 och det anses lämpligt att tillämpa den högsta konstaterade dumpningsmarginalen på 64,2 % för Japan, 9,2 % för Sydkorea och 2,4 % för Hongkong för dessa grupper av exportörer.

Rådet bekräftar dessa utredningsresultat och slutsatser.

H. SKADA

1. Ackumulering

23. Enligt sina preliminära slutsatser fann kommissionen att verkningarna av importen från Japan, Sydkorea och Hongkong måste analyseras genom att importen ackumuleras. Exportörerna reste utförliga invändningar mot kommissionens preliminära slutsatser. De hävdade att de skillnader i konsumentpreferens, marknadssegment och prismönster som konstaterats för japansk respektive sydkoreansk export och som bekräftats i den preliminära utredningen borde medföra att kommissionen vid fastställandet av skada inte ackumulerade importen från Japan, Sydkorea och Hongkong.

⁽¹⁾ EGT nr L 174, 22.6.1989, s. 1.

24. Kommissionen bekräftar sina slutsatser i punkt 78 i förordning (EEG) nr 3262/90 om att de sydkoreanska exportörerna säljer produkter med relativt standardmässig teknik utan några betydande skillnader i egenskaper och kvalitet och i väldigt stor utsträckning konkurrerar endast med priset, medan de japanska exportörerna numera tenderar att koncentrera sig på andra faktorer än priset, som t.ex. varumärke, marknadsföringskännetecken och formgivning som huvudsaklig saluföringsstrategi.

Det är dock praxis för gemenskapens institutioner att ackumulera import från flera länder när dessa importerade produkter och de likadana produkterna från industrin i gemenskapen uppfyller följande villkor:

- De är inbördes utbytbara.
 - De säljs eller erbjuds för försäljning på samma geografiska marknader.
 - De har samma eller liknande distributionskanaler.
 - De bjuds ut samtidigt på marknaden.
 - Importen är inte obetydlig.
25. Tillämpningen av dessa kriterier medger inte att man kan fastställa en klar skiljelinje mellan kassettband från Japan och Sydkorea. Förutom likheten i grundläggande fysiska egenskaper, applikation och användning av kassettband oavsett ursprung, finns det i väldigt stor utsträckning kommersiell utbytbarhet och konkurrens mellan de olika modellerna. Detta framgår av det faktum att japanska exportörer till gemenskapen säljer kassettband som tillverkas i både Japan och Sydkorea, utan någon skillnad i konsumenternas uppfattning om dessa produkter med anledning av produkternas olika ursprung.

Den obetydliga mängden av kassettband som importeras från Hongkong och som konstaterats vara dumpade, hade därmed inte någon urskiljbar verkan på industrin i gemenskapen. Den dumpade importen från Hongkong representerade 1988 bara en mycket liten andel av gemenskapens marknad och märkespreferensen var nästan obetydlig. Eftersom importen från Hongkong inte medför någon väsentlig skada bör den följaktligen inte ackumuleras.

Rådet bekräftar dessa utredningsresultat och drar därför slutsatsen att verkningarna av den japanska och den sydkoreanska importen måste ackumuleras.

2. Verkningarna av den dumpade importen

26. Kommissionen drog i den preliminära utredningen slutsatsen att industrin i gemenskapen hade vållats väsentlig skada som i synnerhet gav utslag i förlust av marknadsandelar, urholkning av priserna, otillräcklig lönsamhet och nedgång i sysselsättningen. Denna slutsats baserades på följande omständigheter:

- Importen av kassettband från Japan och Sydkorea har ökat i snabbare takt än konsumtionen i gemenskapen, från 149 miljoner enheter 1985 till 205 miljoner enheter 1988, det vill säga med 38 %. Importen från Japan ökade från 142 miljoner enheter till 154 miljoner enheter under denna period, medan importen från Sydkorea ökade från 7 miljoner enheter till 51 miljoner enheter.
- Importen av kassettband från Hongkong har ökat från 4,9 miljoner enheter 1985 till 7 miljoner enheter 1988.
- Marknadsandelen för den totala dumpade importen från Japan och Sydkorea ökade med 3 %, det vill säga från 43,5 % till 46,4 % från 1985 till 1988. Vad gäller Hongkong förblev dess marknadsandel stabil (1,5 % 1985 och 1,6 % 1988).
- De klagande producenternas försäljningspriser i gemenskapen drabbades av en betydande minskning mellan 1985 och 1988.
- Producenterna i gemenskapen kunde inte i betydande omfattning öka sin produktion mellan 1985 och 1988 och deras försäljning föll med 8,5 % under denna period, trots att den totala konsumtionen ökade med 30 %.
- Mellan 1985 och 1988 visade avkastningen på försäljningen för industrin i gemenskapen en konstant negativ utveckling. Den obetydliga ökningen av gemenskapsindustrins vinster för 1988 verkar vara en följd av att förlustbringande modeller har tagits bort ur sortimentet, vilket innebär en ytterligare minskning av gemenskapsindustrins försäljning och närvaro på marknaden.
- Kostnadsbesparande åtgärder innefattade en minskning av sysselsättningen i gemenskapen på cirka 23 % av arbetsstyrkan i kassettbandindustrin mellan 1985 och 1988.
- För ett stort antal transaktioner konstaterades stora prissänkningar från sydkoreanska exportörers sida och avsevärda prissänkningar från japanska exportörers sida på den tyska marknaden, där industrin i gemenskapen fortfarande behöll en stor marknadsandel.

27. Det lämnades inte in några nya fakta angående dessa slutsatser till kommissionen, men de berörda exportörerna ifrågasatte slutsatserna angående skada på ett flertal punkter.
28. En exportör hävdade att användningen av genomsnittliga tal för hela industrin i gemenskapen var missvisande, eftersom talen döljer bakomliggande motstridande utvecklingstrender för de två största gemenskapsproducenterna, vilket borde ha medfört att fastställandet av skada för dessa producenter borde ha skett individuellt. Rådet kan inte godta detta argument eftersom vid fastställandet av vållande av väsentlig skada för industrin i gemenskapen begreppet skada, enligt artikel 4.5 i förordning (EEG) nr 2423/88, måste tolkas som refererande till hela produktionen för industrin i gemenskapen.
29. En exportör hävdade också att en av producenterna i gemenskapen inte hade vållats väsentlig skada och borde ha uteslutits från värderingen av skada på grund av att den producenten skulle ha en sund lönsamhet. Rådet kan inte godta denna syn och erinrar, enligt punkt 28, om att den skada som vållats industrin i gemenskapen fastställs globalt på grundval av ekonomiska faktorer som avser industrins situation som helhet.

Vidare noterar rådet att flera faktorer rörande denna gemenskapsproducent klart visade att det förelåg väsentlig skada, som t.ex. en vinst som var lägre än genomsnittet och en låg global lönsamhet som uppnåts på bekostnad av att förlustbringande modeller hade tagits bort från marknaden.

30. Det hävdades också att kommissionens slutsatser angående produktion, kapacitet, kapacitetsutnyttjande och försäljning inte bara berörde produktionen i gemenskapen utan även kassetband som tillverkats i gemenskapsindustrins utomeuropeiska anläggningar och sålts i gemenskapen.

Som det noterats i kommissionens preliminära slutsatser hade denna verksamhet upphört helt 1988, vilket ytterligare visar att väsentlig skada vållats. Industrin i gemenskapen arbetade med full kapacitet 1985 och för att möta efterfrågan beslutade man att öka sin produktionskapacitet i gemenskapen och samtidigt försörja gemenskapens marknad med produkter som tillverkats i de utomeuropeiska anläggningarna, men den efterföljande minskningen av industrins försäljning i tydlig kontrast till livligheten på marknaden medförde att man lade ned de utomeuropeiska anläggningarna och fick

bära kostnaderna för en ökande grad av outnyttjad produktionskapacitet.

31. En annan exportör hävdade att den italienska marknaden borde ha beaktats vid analysen av prissänkningar eftersom det var i Italien som företaget sålde den största volymen av kassetband. Som det förklaras i punkt 66 i förordning (EEG) nr 3262/90, måste det dock noteras att kommissionen valde tre större marknader i gemenskapen som omfattar mer än 70 % av försäljningen i gemenskapen och som är mest representativa för den totala försäljningen av kassetband i gemenskapen. Kommissionen fann att exportörernas och gemenskapsindustrins försäljningsvolym och prissättning på andra marknader inte var representativa för gemenskapens marknad som helhet.
32. På grundval av denna slutsats och de slutsatser från kommissionen som anges i förordning (EEG) nr 3262/90 anser rådet att industrin i gemenskapen vållats väsentlig skada enligt artikel 4.1 i förordning (EEG) nr 2423/88.

3. Vållande av skada

a) Verkningarna av den dumpade importen

33. Kommissionen konstaterade i sina preliminära slutsatser att ökningen av den dumpade importen sammanföll med en avsevärd förlust av marknadsandelar och minskad lönsamhet för den berörda industrin i gemenskapen, samt prisurholkning för de kassetband som tillverkas av gemenskapsindustrin och att exportörerna sänkte sina priser under gemenskapsindustrins priser. Särskilt noterades att industrin i gemenskapen befann sig i ett dilemma eftersom man samtidigt var tvungna att rida ut den dumpade importen från Japan i det högre marknadssegmentet och den dumpade importen från Sydkorea i det lägre marknadssegmentet där konkurrensen huvudsakligen sker via priset. Följaktligen drog kommissionen slutsatsen att den dumpade importen beaktad separat hade vållat väsentlig skada för industrin i gemenskapen.
34. Vad gäller import från Hongkong anser rådet med tanke på den ringa volymen av dumpad import därifrån och avsaknaden av märkespreferens på gemenskapens marknad att denna import inte kan ha vållat någon väsentlig skada för industrin i gemenskapen.
35. Vad gäller importen av japanska och sydkoreanska produkter framlades flera argument, huvudsakligen från de japanska exportörerna. De ifrågasatte kommissionens preliminära slutsats och hävdade att deras export inte kunde hållas ansvarig för vållande av skada eftersom marknadsandelen för deras export minskade från 42 % till 35 % mellan 1985 och 1988 och att deras export huvudsakligen har

ersatts med produkter som tillverkas av deras dotterbolag i gemenskapen. Enligt dessa exportörer kan väsentlig skada bara ha vållats av den dumpade importen från Sydkorea, eller av icke-dumpad försäljning i gemenskapen som har förbisetts av kommissionen, som t.ex. försäljningen av de kassetband som tillverkas av deras producerande dotterbolag i gemenskapen.

36. Rådet kan inte godta dessa argument. Om den dumpade exporten från Japan skulle beaktas separat från den övriga dumpade exporten, stöds inte argumenten av de faktiska omständigheterna. Även om det noterats en viss minskning av marknadsandelen för den dumpade exporten från Japan behöll de japanska exportörerna 1988 en mycket stor andel av gemenskapens marknad (35 %, vilket är nästan dubbelt så mycket som marknadsandelen för industrin i gemenskapen) och har i absoluta termer ökat volymen av sin dumpade export med 8 %.

Som det förklaras i punkt 27 anser rådet vidare att verkningarna av den dumpade importen från Japan och Sydkorea bör analyseras ackumulerat. Denna analys visar en ökning av volymen på den dumpade importen med 38 % och en ökning av marknadsandelen med 3 %.

b) *Verkningarna av andra faktorer*

37. En exportör hävdade att kommissionen i sin preliminära utredning förbisåg verkningarna av de kassetband som tillverkas av industrin i gemenskapen och säljs för export till tredje land.

Kommissionen finner att försäljningen i gemenskapen mellan 1985 och 1988 minskade från 94 miljoner enheter till 86 miljoner enheter medan exportförsäljningen av kassetband ökade från 11 miljoner enheter till 21 miljoner enheter. Detta visar dock bara att industrin i gemenskapen på ett effektivt sätt har reagerat på verkningarna av dumpningen genom att utveckla nya marknader som inte berördes av illojal konkurrens. Ytterligare ett tecken på skada är det faktum att produktionen för industrin i gemenskapen, efter avdrag för den produktion som är avsedd för export, faktiskt minskade under den berörda perioden.

38. Det hävdades också att den skada som vållats av de klagande var resultatet av ett felaktigt kommersiellt beslut i det att företaget sänkte sina priser i ett försök att sälja sina produkter på marknaden för produkter av lägre kvalitet.

Rådet kan inte godta detta argument. De goda resultat som uppnåtts av denna gemenskapsproducent inom andra sektorer visar i avsaknad av bevis

på motsatsen att företagets kommersiella politik var lämplig i så måtto att det beslöt att sänka sina priser i ett försök att trots trycket från den dumpade importen behålla sin marknadsandel.

39. Slutligen inser rådet att andra faktorer, inklusive försäljningen från de japanska exportörernas producerande dotterbolag, kan ha haft vissa negativa verkningar på situationen för industrin i gemenskapen.

De skadliga verkningarna av den dumpade importen har övervägts och kvantifierats separat från verkan av dessa andra faktorer. Minskningen i omsättning för industrin i gemenskapen kan kvantifieras till ungefär 42 miljoner ecu. 22 miljoner av denna summa kan hänföras till den dumpade importen under utredningsperioden. Följaktligen kan skada inte hänföras till värdet av de japanska exportörernas gemenskapsproduktion som uppgår till ungefär 17 miljoner ecu, eller till den icke-dumpade importen som uppgår till 2 miljoner ecu.

Dessa faktorer ändrar inte det faktum att den dumpade importen hade en tydligt negativ verkan på situationen för industrin i gemenskapen och att denna verkan, beaktad separat, måste anses vara väsentlig. På grundval av de omständigheter som beskrivs i punkt 30-32 bekräftar rådet kommissionens slutsatser om att industrin i gemenskapen inte kunde försvara sina priser, märkesprofil och försäljningsvolym gentemot de japanska exportörerna. De senare var i stånd att finansiera stora kostnader för försäljning tack vare höga vinster på en hemmamarknad utan utländsk konkurrens samt uppnå en stor försäljningsvolym på grund av dumpning, och kunde följaktligen tvinga ner priserna för industrin i gemenskapen, särskilt i dess viktigaste nationella marknad där avsevärda prissänkningar ägde rum.

Rådet finner även att industrin i gemenskapen var tvungna att motstå den dumpade importen från Sydkorea, och inte kunde möta de låga priserna för denna import utan att definitivt underminera sin lönsamhet och äventyra varje möjlighet att konkurrera med de japanska produkterna i det högre marknadssegmentet.

Rådet bekräftar därför kommissionens slutsatser angående importen från Sydkorea och Japan och drar slutsatsen att denna import, beaktad separat, har vållat väsentlig skada.

I. GEMENSKAPENS INTRESSE

40. I sin preliminära utredning övervägde och avvägde kommissionen gemenskapsindustrins, konsumenternas och de övriga berörda industriernas och parternas intressen. Av de skäl som anges i punkt 95-104 i förordning (EEG) nr 3262/90 drog kommissionen slutsatsen att gemenskapens intressen på det hela taget kräver att industrin i gemenskapen beviljas skydd mot illojal konkurrens från dumpad import.
41. En exportör hävdade att det faktum att en av de klagande, AGFA, har dragit sig ur denna sektor 1990, och att dess verksamhet har tagits över av en annan klagande, BASF, kommer att medföra kostnadsbesparingar och rationalisering som oundvikligen förbättrar vinstsituationen för industrin i gemenskapen, och således medför att skyddsåtgärderna blir onödiga och i strid mot gemenskapens intresse.
42. Rådet anser däremot att dessa omständigheter stärker argumenten för att vidta skyddsåtgärder för att förhindra att andra producenter i gemenskapen försvinner.

Rådet bekräftar därför kommissionens slutsatser om att det ligger i gemenskapens intresse att införa antidumpningsåtgärder för att undanröja de skadliga verkningarna av importen från Japan och Sydkorea.

J. TULL

43. Flera exportörer ifrågasatte den metod som använts av kommissionen för att fastställa varje exportörs individuella skademarginal. De hävdade att meningen med att fastställa prisökningen för industrin i gemenskapen var att kompensera för tidigare förluster av marknadsandelar och inte att undanröja den nuvarande skadan. Vidare hävdade de att detta fastställande inte beaktade andra faktorer som kan ha bidragit till den nuvarande otillfredsställande situationen för industrin i gemenskapen.

Kommissionen kan inte godta dessa argument.

Kommissionen erinrar om att själva syftet med gemenskapens antidumpningslagstiftning är att motverka dumpning och därigenom vållad väsentlig skada. Följaktligen är gemenskapens institutioner bemyndigade att införa antidumpningstullar som motsvarar omfattningen av konstaterad dumpning. Det finns dock en skyldighet för institutionerna att undvika åtgärder som kan få överdrivna konsekvenser. Artikel 13.3 i förordning (EEG) nr 2423/88 anger att omfattningen av åtgärderna "bör vara mindre" än dumpningsmarginalen "om det mindre beloppet räcker för att undanröja skadan". Detta innebär att man måste värdera och prognosticera antidumpningsåtgärdernas framtida

verkningar på gemenskapens marknad, vilket till själva sin natur är en gissning. Denna värdering, för vilken lagstiftningen inte ger några riktlinjer, måste vara skäligen och beakta detaljerna i varje enskilt fall.

Med tanke på dessa skyldigheter ansåg kommissionen att det var skäligt att i detta fall göra värderingen att avskaffandet av hela dumpningsmarginalen för vissa exportörer troligen skulle vara överdrivet eftersom den efterföljande prisökningen skulle innebära en för stor nackdel för dem och kanske eliminera dem från marknaden.

Kommissionen drog därför med tanke på den väsentliga skada som vållats industrin i gemenskapen under åren samt industrins nuvarande försämrade situation slutsatsen att det minimum som krävdes för att industrin skulle återhämta sig från dumpningens skadliga verkningar var att säkerställa att industrin kunde uppnå en skälig vinst samt skäliga försäljningsvolymerna.

44. Vad gäller detta vinstmål har kommissionen i sin preliminära utredning fastställt 12 % som skäligt.

En exportör ifrågasatte kommissionens vinstmål om 12 % och hävdade att kassetband är en väl beprövad produkt som inte kräver höga utgifter för forskning och utveckling vilka måste finansieras av vinsten. Kommissionen anser däremot att en vinst på 12 % är skälig med tanke på betydelsen av saluförings- och marknadsföringsutgifter på denna gemenskapsmarknad och behovet att konstant förbättra kassetbandens egenskaper och formgivning för att attrahera konsumenter. Detta stöds av det faktum att de vinster som uppnåtts av ett flertal av de berörda exportörerna på deras hemmamarknad är avsevärt högre än denna vinst. Denna syn bekräftas av rådet.

Vad gäller målet om en rimlig omsättning anser kommissionen, som det förklaras i de preliminära slutsatserna, att man inte bör tillämpa omsättningen för industrin i gemenskapen under referensperioden (1988), eftersom denna omsättning var speciellt kraftigt påverkad av den konstaterade dumpningen. Därför baserades beräkningen av de nödvändiga tullavgifterna på den försäljningsvolym som industrin i gemenskapen uppnådde 1985, ett år som anses närmare den normala situationen, utan hinder av det faktum att försäljningsvolymen under den perioden också kan ha påverkats negativt av dumpad import eller andra faktorer och att marknaden har förändrats genom att nya leverantörer dykt upp.

45. Ett flertal exportörer ifrågasatte även att skademarginalen för varje exportör justerades enligt den relativa volymen av dumpad import för varje exportör i förhållande till de andra. Det hävdades att den jämförbara volymen av dumpad import inte har någon förbindelse med den skada som vållats industrin i gemenskapen, och att justeringen baserades på en godtycklig faktor som inte avspeglar varje exportörs verkliga position.

46. Rådet kan inte godta denna syn. Volymen av dumpad import har identifierats som en av de kritiska skadefaktorerna och måste därför beaktas vid fastställandet av vilken tull, som är lägre än dumpningsmarginalen, som är tillräcklig för att undanröja skadan enligt artikel 13.3 i förordning (EEG) nr 2423/88. Vidare är den faktor som använts vid denna justering, det vill säga en variation på 20 % av skademarginalen över och under genomsnittet av exportvolymen för varje exportör, långt ifrån oskäligen och är fastställd av kommissionen i enlighet med dess slutsatser om skada (som t.ex. utveckling av volym och marknadsandel för den dumpade importen respektive industrin i gemenskapen) som en rimlig uppskattning av den skada som volymen på den dumpade importen vållar.

47. Det hävdades också att denna justering borde baseras på försäljningsvolymen av dumpade kassetband i gemenskapen, snarare än volymen av den dumpade importen. Rådet anser dock att denna justering bara kan baseras på importvolymen, eftersom försäljningsvolymen av denna import i gemenskapen kan variera under en period på grund av lagerhållning, eller på grund av överföringar mellan dotterbolag, och följaktligen inte är representativ för den skadliga verkan av volymen av den dumpade importen.

48. Slutligen anser kommissionen att vid fastställandet av beloppet på de slutgiltiga tullar som skall införas, måste de individuella skademarginaler som fastställts preliminärt uttryckas i procent av cifvärdet för importen.

I detta syfte har, för varje exportör, det vägda genomsnittliga försäljningspriset till den förste oberoende köparen omvandlats till det genomsnittliga cifvärdet för denna försäljning. Den individuella skadeträskeln uttrycktes sedan i procent av det vägda genomsnittliga återförsäljningspriset för varje exportör på cif-nivå. Resultatet av denna beräkning blir den prisökning vid gemenskapens gräns som krävs för att undanröja den skada som varje exportör vållar.

49. Rådet bekräftar dessa slutsatser från kommissionen, och drar slutsatsen att på grundval av den skadeberäkningsmetod som anges i punkt 105-109 i förordning (EEG) nr 3262/90 och av ovan nämnda skäl, bör den tull som skall införas uppgå

till nivån på dumpningsmarginalen för alla de exportörer som nämns i punkt 21, utom för de exportörer vars dumpningsmarginaler överstiger skadenivån och för vilka följande antidumpningstullar krävs för att undanröja skadan:

Fuji	15,2 %
Denon Columbia	18,7 %
Maxell	21,8 %
Sony	23,4 %
TDK	25,5 %

50. För andra företag som varken besvarade kommissionens frågeformulär eller på annat sätt gav sig tillkänna eller vägrade att lämna den information som kommissionen behövde för att kontrollera företagets uppgifter anser rådet att den högst beräknade tullen bör införas, det vill säga 25,5 % för produkter med ursprung i Japan och 9,2 % för produkter med ursprung i Sydkorea. Det skulle innebära en belöning för sådana företag som inte samarbetar om tullarna för dessa producenter/exportörer skulle anses vara lägre än den allra högsta av de fastställda antidumpningstullarna.

K. UTTAG AV PRELIMINÄR TULL

51. Med hänsyn till storleken på de fastställda dumpningsmarginalerna och den allvariga skada som vållats industrin i gemenskapen anser rådet att det är nödvändigt att de belopp för vilka säkerhet ställts i form av en preliminär antidumpningstull slutgiltigt tas ut upp till den nivå som motsvarar den slutgiltigt införda tullen.

52. Vad gäller de exportörer vilkas dumpning inte orsakade väsentlig skada, måste de uttagna preliminära tullavgifterna återbetalas i sin helhet. Uttagna preliminära antidumpningstullar eller säkerheter som ställts för kassetband som inte omfattas av de slutgiltiga antidumpningstullarna bör också återbetalas respektive frisläppas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig antidumpningstull skall härmed införas på import av ljudband i kassetter enligt KN-nummer ex 8523 11 00 (TARIC-nummer 8523 11 00*10) med ursprung i Japan och Sydkorea.

2. Tullsatsen fastställs till följande procenttal av produktens nettopris fritt gemenskapens gräns, oförtullat:

a) 25,5 % för ljudband i kassetter med ursprung i Japan (TARIC-tilläggsnummer 8487), med undantag av import av ljudband i kassetter som tillverkas och säljs för export till gemenskapen av följande företag, vilka skall omfattas av nedanstående tullavgifter:

Sony: 23,4 % (TARIC-tilläggsnummer 8433)
Maxell: 21,8 % (TARIC-tilläggsnummer 8484)
Denon: 18,7 % (TARIC-tilläggsnummer 8486)
Fuji: 15,2 % (TARIC-tilläggsnummer 8485)

- b) 9,2 % för ljudband i kassetter med ursprung i Sydkorea (TARIC-tilläggsnummer 8488), med undantag av import av ljudband i kassetter som tillverkas och säljs för export till gemenskapen av följande företag, vilket skall omfattas av nedanstående tullavgift:

Sunkyong Magnetics Ltd (SKM): 2,6 % (TARIC-tilläggsnummer 8489).

3. Ingen av dessa tullar skall tillämpas för import av produkter enligt punkt 1 som tillverkas och säljs för export av följande sydkoreanska företag:

- Saehan Media Co., Söul (TARIC-tilläggsnummer 8490)
- Sungnam Electronics Co. Ltd, Söul (TARIC-tilläggsnummer 8490)
- Keum Sahn Electronics Co. Ltd, Kyung Do (TARIC-tilläggsnummer 8490)

4. Med ljudband i kassetter avses vid tillämpning av denna förordning kassetter med en längd på 100 mm, en

bredd på 64 mm och en tjocklek av 12 mm, med en tolerans på cirka ± 2 mm.

5. I de fall när det exporterande företaget inte är samma som det producerande företaget skall den avgift tillämpas som gäller för det producerande företaget.

6. Gällande bestämmelser om tullar skall tillämpas.

Artikel 2

De belopp för vilka säkerhet enligt förordning (EEG) nr 3262/90 ställts i form av en preliminär antidumpningstull skall slutgiltigt tas ut upp till den nivå som motsvarar den slutgiltigt införda tullen. Belopp som ställts som säkerhet och som överskrider den slutgiltiga tullavgiften skall frisläppas.

Artikel 3

Antidumpningsförfarandet för import av ljudband i kassetter med ursprung i Hongkong skall avslutas. De belopp för vilka säkerhet enligt förordning (EEG) nr 3262/90 ställts i form av en preliminär antidumpningstull skall frisläppas.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 maj 1991.

På rådets vägnar

J. F. POOS

Ordförande